Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	6C/179/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3708207054
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2014:3708207054.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Miriam Kohútová PhD. v právnej veci navrhovateľa K.. Ľ. N., bytom T.Á. F., Q. XXXX/XXX, zast. advokátom JUDr. Jánom Legerským, so sídlom Trenčín, Námestie Sv. Anny 15/25 proti odporcovi MARKÍZA - SLOVAKIA s..r.o. Bratislava, Záhorská Bystrica, Bratislavská 1/a, IČO: 31444873, právne zast. advokátkou DEDÁK & Partners, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 45, IČO: 35906464, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zabezpečiť na vlastné náklady v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, aby v televíznom vysielaní žalovaného bolo v tri po sebe nasledujúce týždne vždy v pondelok v príslušnom týždni, vždy na začiatku vysielania spravodajskej relácie Televízne noviny začínajúcej o 19.00 hod. odvysielané ospravedlnenie zobrazením a prečítaním textu s nasledujúcim obsahom:

„Televízia MARKÍZA v spravodajskej relácii Televízne noviny dňa 12.5.2008, v relácii Paľba dňa 12.5.2008 , v relácií Paľba dňa 30.6.2008 a v relácii Paľba dňa 1.6.2009 odvysielala nepravdivé informácie týkajúce sa osoby bývalého primátora Považskej Bystrice K.. Ľ. N. o tom, že ako bývalý primátor Považskej Bystrice, ako aj jeho sestra, predsedkyňa Okresného súdu v Považskej Bystrici a jej manžel, inak právny zástupca Mesta Považská Bystrica, sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku Aspekt novinárka R. M. a že je až neuveriteľné, že títo sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor Mesta Považská Bystrica, že články R. M. hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke Ing. Ľ. N. ako primátorovi mesta a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí ošetrovali trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť, že tvrdenia R. M. a jej redaktorov o prešľapoch Ing. Ľ. N. ako vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysokopostavených rodinných príslušníkov nestáli na hlinených nohách a že v spise bola zdokumentovaná jeho trestná činnosť, že Ing. Ľ. N. ako bývalý primátor Mesta Považská Bystrica mal toto mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún a že vyšetrovanie organizovanej skupiny okolo exprimátora Považskej Bystrice ako aj ďalších podnikateľov a ľudí vo vysokých funkciách naznačilo, že ide o viac ako len skupinu kamarátov, ktorí si chránia vzájomne chrbát, keď R. M. opakovane bojovala o holý život. Odvysielaním týchto nepravdivých infomácií o osobe Ing. Ľ. N. došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti. Za odvysielanie týchto nepravdivých informácií sa televízia MARKÍZA Ing. Ľ. N. ospravedlňuje.“

Odporca je p o v i n n ý oznámiť termín prvého odvysielania ospravedlnenia navrhovateľovi písomne doporučenou listovou zásielkou tak, aby sa odporca o tomto termíne mohol dozvedieť najmenej 10 dní vopred.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 25.000,- eur peňažnej satisfakcie do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti peňažnej satisfakcie z a m i e t a .

Súd o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 29.9.2008 prostredníctvom právneho zástupcu domáhal proti odporcovi ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5 mil. Sk (165.969,59 eur). Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca v rámci televízneho vysielania v relácii Paľba v dňoch 12.5.2008 a 30.6.2008 a v spravodajskej relácii Televízne noviny so začiatkom vysielania o 19,00 hod. dňa 12.5.2008 uviedol viaceré nepravdivé a pravdu skresľujúce údaje o osobe navrhovateľa ako aj o osobách navrhovateľovi blízkych, ktoré boli podľa názoru navrhovateľa objektívne spôsobilé privodiť ujmu na jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti a ktorými tak došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti v zmysle ustanovení § 11 a nasl. Obč. zákonníka. Tieto údaje boli uvedené v odvysielaných reláciách jednak redaktorom a jednak R. M., ktorej vyjadrenia tvorili podstatnú obsahovú časť týchto relácií. V Televíznych novinách a relácii Paľba odvysielaných dňa 12.5.2008 boli podľa navrhovateľa uvedené nepravdivé údaje v nasledovnom rozsahu: „pán primátor sa našiel len v dvoch vetách satiry, ktorej autorom bola R. M. a to: poslanci nevládnu, vládne nám primátor a objekty, pozemky čachruje bez starostí, chudákom bude, kto úradu po ňom sa zhostí“. V nadväznosti na to bolo v relácií povedané, že je otázne akým spôsobom sa v satire našla doktorka N., sudkyňa okresného súdu a jej manžel doktor N.. Následne bolo v relácií povedané vo forme konštatovania redaktora, že sa v týchto vetách našiel bývalý primátor Považskej Bystrice a jeho sestra predsedkyňa Okresného súdu v Považskej Bystrici a jej manžel inak právny zástupca mesta Považská Bystrica a že je až neuveriteľné, že sa títo ľudia nenašli v ostrých a kritických článkov R. M.. V ďalšej časti relácie bolo spomínané, že články R. M. hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke primátorovi mesta a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších , ktorí ošetrovali trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť. V ďalšej časti relácie bolo povedané, že R. M. bola obvinená za ohováranie a útok na verejného činiteľa a že samotný vyšetrovateľ však musel neskôr obvinenie zrušiť v celom rozsahu a že tvrdenie R. M. o prešľapoch vtedajšieho primátora a jeho blízkych vysoko postavených rodinných príslušníkov totiž nestali na hlinených nohách. V nadväznosti na to bolo povedané, že v spise bola zdokumentovaná trestná činnosť Ing. Ľ. N., že bývalý primátor Považskej Bystrice Ing. N. sa neodvolal a ani manželia N. nepodali námietku proti rozhodnutiu v priestupkovom konaní. V nadväznosti na to bol povedané, že doktorka N., inak sestra vtedajšieho primátora Považskej Bystrice Ing. N. spolu s doktorom E. údajne skutočne mali rozhodovať o najrôznejších prevodoch mestského majetku a že prokurátor doktor E. bol len nedávno obvinený v inej kauze, že mal brať úplatky. V nadväznosti nato bolo konštatované to, že prečo sa polícia a dozorujúca prokuratúra nesústredili na možnú trestnú činnosť bývalého primátora Ing. N. a jeho najbližších spolupracovníkov, je nepochopiteľné, že bývalý primátor mesta Považská Bystrica Ing. N. mal toto mesto pripraviť o desiatky ak nie stovky miliónov korún. Napokon k problematike trestného konania voči R. M. v súvislosti s jej satirickou básničkou bolo povedané, že v roku 2000, 9 mesiacov potom čo bola zbavená v plnom rozsahu obvinenia, ju krajská prokuratúra opätovne obvinila z toho istého za čo už bola potrestaná v priestupkovom konaní a že mala pykať 2x za to isté. V záverečnej časti relácie bolo povedané, že kauza satirickej básničky odhalila oveľa viac ako len partiu sudcov, prokurátorov či policajtov, ktorí si vzájomne chránia svoje spoločné kšefty a že aj kvôli závažnosti zistení a odhalení R. M. sa už čoskoro budú hlbšie venovať pozadiu tejto kauzy, avšak už teraz je zrejmé, že pôjde o bohatých a mocných Stredného Považia. V relácii Paľba odvysielanej dňa 30.6.2008 boli podľa navrhovateľa rovnako odvysielané nepravdivé údaje o jeho osobe ako aj osobách jemu blízkych, ktoré boli objektívne spôsobilé privodiť ujmu na jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti v nasledovnom rozsahu: v úvodnej časti bolo povedané, že v reportáži odvysielanej pred pár týždňami o bohatých a mocných zo Stredného Považia bolo jasné, že sa k novinárke R. M. a jej satirickej básničke čoskoro vrátia, že po nedávnej medializácii sa opäť začali diať veci, že niekto už stihol zmlátiť jej syna, vyhrážky pokračujú, táto novinárka má už roky problémy a dokonca išlo aj o život. V nadväznosti na to bolo v relácií povedané, že v týchto dvoch vetách sa teda našiel bývalý primátor Považskej Bystrice p. N., jeho sestra predsedkyňa OS v Považskej Bystrice a jej manžel, inak právny zástupca mesta Považská Bystrica a že je až neuveriteľné, že sa títo ľudia nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor mesta Považská Bystrica. V nadväznosti nato bolo povedané, že bývalý primátor mesta Považská Bystrica Ing. N. mal toto mesto pripraviť o desiatky, ak nie stovky miliónov korún. V ďalšej časti relácie bolo opätovne spomínané trestné konanie proti R. M.,

ktorá otvorene poukázala na podozrivé prešľapy bývalého primátora mesta Považská Bystrica a jeho najbližšej rodiny. V nadväznosti na to bolo povedané, že samotný vyšetrovateľ neskôr obvinenie voči R. M. zrušil v celom rozsahu . Tvrdenia R. M. o prešľapoch vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysoko postavených rodinných príslušníkov nikto nespochybnil. V nadväznosti na to bolo povedané, že kauza satirickej básničky odhalila oveľa viac ako len partiu sudcov, prokurátorov či policajtov, ktorí si vzájomne chránia spoločné kšefty a ktorí neváhajú porušiť ústavu. V nadväznosti na to bolo povedané, že sa hovorí dokonca o organizovanej skupine ľudí „mafia v taláročh“, a že ide o ľudí, ktorí sa mohli nejakým spôsobom obohacovať či už prostredníctvom aj bývalého exprimátora. Navrhovateľ tvrdí a môže aj bez najmenších pochybností preukázať, aj keď ho v tomto smere dôkazné bremeno nezaťažuje, že všetky údaje uvedené o jeho osobe v relácii Paľba odvysielaných v televíznom vysielaní odporcu v dňoch 12.5.2008 a 30.6.2008 sú nepravdivé. Rovnako sú nepravdivé alebo pravdu skresľujúce aj informácie o priebehu a stave trestného konania vedeného proti R. M., v súvislosti s údajnými dvoma vetami jej satirickej básničky ako aj informácie o blízkych osobách navrhovateľa. Navrhovateľ nikdy a nikde neuviedol, že by sa našiel len v týchto dvoch vetách satirickej básničky, celkom legálne a v medziach zákona dal podnet orgánom činným v tr. konaní, či obsahom príslušných textov zverejnených v tlači (teda nielen dvoch viet satirickej básničky) nedošlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty niektorých z trestných činov v zmysle vtedy platného TZ. Z obsahu trestného spisu R. M. dostatočne vyplýva, že predmetom obvinenia a ani následne podanej obžaloby neboli len prezentované dve vety satirickej básničky, ale aj ďalšie údaje obsiahnuté v článkoch zverejnených v tlači týždenníku Aspekt v roku 1998, ktorého šéfredaktorom v tom čase mala byť R. V. (teraz M.). Nie je pravda podľa navrhovateľa, že by vyšetrovateľ proti R. M. zrušil obvinenie v celom rozsahu, v skutočnosti vyšetrovateľ dospel k záveru, že v konaní R. M., pre ktoré bolo vznesené obvinenie, sa nejedná o trestný čin, ale môže sa jednať o priestupok a preto vec v zmysle vtedy platného TP postúpil na prejednanie príslušnému priestupkovému orgánu. Nie je pravda, že by bola R. M. v priestupkovom konaní potrestaná, k potrestaniu nedošlo z dôvodu premlčania a priestupkové konanie bolo preto zastavené. Podľa názoru navrhovateľa zastavenie priestupkového konania nemôže znamenať potrestanie osoby proti ktorej bolo priestupkové konanie vedené. Tvrdenie , že sestra navrhovateľa JUDr. Q. N. ako sudkyňa odsúdila R. M. v r. 2003 trestným rozkazom v jej neprítomnosti za to, za čo už bola potrestaná v priestupkovom konaní a že teda mala pykať 2x za to isté je celkom nepravdivé a táto informácia mohla vo verejnosti opodstatnené vyvolať dojem, že navrhovateľ sa snažil prostredníctvom svojej sestry sudkyne, teraz už aj predsedkyne OS v Považskej Bystrici, ovplyvniť prebiehajúce trestné konanie v neprospech R. M.. V nadväznosti na túto skutočnosť je potom zrejmá aj nepravdivosť údajov o tom, že v r. 2000 JUDr. N. ako predsedkyňa OS Považská Bystrica a sestra navrhovateľa opäť začala „hon na R. M.“ za už spomínanú básničku. Je potom celkom nepravdivé tvrdenie o akejsi obnove konania, ktorá nebola odôvodnená prokuratúrou a o tom, že sa mala urobiť „taká finta F“, že sa zmenila pod inú spisovú značku a že vyšetrovateľ dostal príkazom, aby opätovne začal vyšetrovať satiru R. M.. Takéto tvrdenia mohli opodstatnene vo verejnosti vyvolať dojem, že údaje o popisovaných nekalých praktikách navrhovateľa v týchto reláciách sú podložené relevantnými zisteniami a dôkazmi („nestálo na hlinených nohách“) a že dokonca voči navrhovateľovi bola vyvodená trestnoprávna zodpovednosť vo forme prebiehajúceho trestného konania. Navrhovateľ v očiach verejnosti bol vykreslený ako osoba, ktorá vôbec nevykonávala funkciu primátora mesta Považská Bystrica v súlade s hlavným účelom tejto funkcie ale naopak ako osoba, ktorá svoju funkciu zneužívala len na úkor obohatenia svojho vlastného, svojich blízkych a bola na základe dôkazov postavená do pozície člena organizovanej skupiny páchajúcej rôznu trestnú činnosť. Podľa navrhovateľa tieto údaje boli zverejnené bez akýchkoľvek relevantných zistení a dôkazov vo vzťahu k osobe navrhovateľa. Navrhovateľ požíval v spoločnosti doposiaľ vážnosť a úctu. Vo funkcii primátora mesta Považská Bystrica pôsobil v troch volebných obdobiach po sebe od r. 1994 až 2006. Túto funkciu vykonával riadne a zodpovedne a pri jej výkone sa nedopustil žiadneho protiprávneho postupu. Navrhovateľ nikdy nebol odsúdený za trestný čin a nebol riešený v priestupkovom konaní v súvislosti s výkonom jeho funkcie primátora mesta Považská Bystrica a nebolo nikdy proti nemu začaté ani vedené žiadne trestné konanie. Navrhovateľ nikdy pri výkone funkcie primátora mesta Považská Bystrica nezneužil svoju právomoc verejného činiteľa na prospech vlastného obohatenia alebo obohatenia osôb jemu blízkych. V čase keď bol navrhovateľ primátorom mesta Považská Bystrica bol zároveň aj predsedom Asociácie primátorov a starostov SR. Po dobu 4 rokov bol podpredsedom politickej strany a v rokoch 1998 až 2002 členov vtedajšej tieňovej vlády. Navrhovateľ nepripravil mesto Považská Bystrica o žiadne peniaze a nieto o desiatky ak nie stovky miliónov korún, nikdy neprevádzal žiaden majetok tohto mesta na súkromné osoby jemu blízke a nikdy žiadnym spôsobom nemaril vyšetrovanie žiadnej trestnej činnosti. Navrhovateľ nemá vedomosť o existencii spisu, v ktorom by mala byť zdokumentovaná jeho trestná činnosť. Navrhovateľ nikdy mimo medzí trestného konania vedeného proti Jane Teleki nebol

s ňou v žiadnom kontakte, nemá vedomosť o tom kde sa zdržiava, pracuje, býva a či má a ak áno aké motorové vozidlo. Ak napriek týmto skutočnostiam bol navrhovateľ bez akýchkoľvek relevantných zistení a dôkazov a prakticky len na základe osobných prejavov iných osôb vykreslený ako osoba porušujúca zákony tohto štátu (ako občan aj primátor) , ako osoba u ktorej bola zdokumentovaná trestná činnosť a dokonca členom organizovanej skupiny páchajúcej takúto činnosť, osoba ktorá počas výkonu funkcie primátora mesta Považská Bystrica mala prevádzať majetky mesta na súkromné osoby jemu blízke a pripraviť toto mesto o desiatky ak nie stovky miliónov korún, ako osoba, ktorá mala zneužívať rodinný vzťah so svojou sestrou JUDr. Q. N. a údajný vzťah s „doktorom E. sú všetky tieto údaje uvedené v reláciách Paľba odvysielaných 12.5.2008, 30.6.2008 voči osobe navrhovateľa nepravdivé a vzhľadom na ich obsah boli objektívne spôsobilé v rôznej miere (intenzite) porušiť právo navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti. Navrhovateľ tvrdí, že obe uvedené relácie Paľba boli postavené na jednostranných informáciách a údajoch a nie na objektívne zistených skutočnostiach. Pokiaľ bolo v oboch reláciách uvedené, že sa nebolo možné s ním skontaktovať za účelom jeho vyjadrenia navrhovateľ tvrdí, že kontakt s ním nebol žiadnym spôsobom obmedzený, dlhoročne býva na adrese trvalého bydliska, kde preberá všetky listové zásielky, preto aj tvrdenia o nemožnosti kontaktovať sa s ním nie sú správne. Zároveň si odporca mohol objektívne zistiť, že obvinenie proti R. M. nebolo vyšetrovateľom zrušené a vec bola postúpená na priestupkové konanie, kde priestupkové konanie z dôvodu premlčania bolo zastavené. Zároveň odporca mohol objektívne zistiť či voči nemu existuje trestný spis, v ktorom by bola zdokumentovaná akákoľvek jeho trestná činnosť. Postavenie navrhovateľa v politickom živote sa sťažilo keď sa nepochybne zmenil náhľad v podstatnej časti verejnosti (voličskej základne) na jeho osobu, najmä z hľadiska jeho bezúhonnosti, morálnosti a čestnosti. Navrhovateľ je dlhodobo politicky činný. V čase podania návrhu pripravoval založenie novej politickej strany, za ktorú mal záujem v budúcnosti kandidovať v parlamentných a regionálnych voľbách. Navrhovateľ pracuje pre obchodnú spoločnosti jeho manželky, ktorá má sídlo v Považskej Bystrici a prichádza do obchodných vzťahov najmä s osobami (podnikateľmi a zákazníkmi) z tejto lokality a uvedeným postupom odporcu došlo k značnému narušeniu dôvery týchto jeho terajších ako aj možných budúcich obchodných partnerov. Napokon navrhovateľ začal pociťovať značnú nedôveru a nevraživosť vo svojom okolí aj od osôb, s ktorými dovtedy bežne, priateľsky s dôverou komunikoval. Navrhovateľovi boli dokonca opakovane doručené aj hrubo urážlivé anonymné listy, z ktorých obsahu je tiež nepochybné, že sú reakciou na údaje uvedené v odporcových predmetných reláciách. Všetky údaje o navrhovateľovi uvedené v reláciách sú nepravdivé, prekračujú rámec vecnej opodstatnenej kritiky a sú založené na jednostrannom hodnotení osoby navrhovateľa, ktoré nemá žiaden relevantný skutkový základ a naopak vychádza z nepravdivých údajov. Navrhovateľ nepriaznivé následky takéhoto zásahu začal pociťovať veľmi výrazným spôsobom, najmä sťažením jeho postavenia v spoločenskom, politickom a osobnom živote.

Odporca s návrhom navrhovateľa nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť z nasledovných dôvodov: Dňa 12.5.2008 v odvysielaných reláciách Televízne noviny, Paľba a dňa 30.6.2008 v relácii Paľba boli odvysielané príspevky, ktoré upozorňovali na tú skutočnosť, že trestné konanie sa vedie 10 rokov voči novinárke R. M. , čo je neštandardné a neprípustné z dôvodu res iudicata. Podľa názoru odporcu je nesporné, že sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti, jednou z prvoradých podmienok jej pokroku a rozvoja každého jednotlivca. Zahŕňa nielen slobodu názoru, prijímania a rozširovania informácií a myšlienok a obsahuje aj povinnosť a zodpovednosť. Informovanie verejnosti o veciach verejného záujmu, vykonávané prostredníctvom hromadných informačných prostriedkov patrí k významným nástrojom kontroly moci a zároveň k základným zárukám, ktoré bránia najrôznejším formám deformácie spoločenského vývoja. Hromadnými informačnými prostriedkami sú popri periodickej tlači agentúrne spravodajstvo, spravodajské a ostatné publicistické časti rozhlasového a televízneho vysielania ako aj zvukové a obrazové záznamy , ktoré sa používajú na pravidelné informovanie verejnosti o udalostiach, javoch, faktoch u nás alebo v zahraničí. Obsah publicistiky a spravodajstva, ktorým hromadné informačné prostriedky spoluvytvárajú verejnú mienku spočíva v informovaní o faktoch, skúsenostiach, podnetoch, kritických pohľadoch v organizovaní, vedení tvorivých polemík a diskusií a rozvíjaní spoločensky prospešnej kritiky. Musí sa týkať vecí oprávneného verejného záujmu a tomuto oprávnenému verejnému záujmu aj slúžiť. Už z povahy činnosti publicistiky a spravodajstva vyplýva, že pri nej nevyhnutne a v značnom rozsahu dochádza aj ku kontaktu s jednotlivými hodnotami osobnosti fyzickej osoby, najmä cťou, menom a osobným súkromím. Tento fakt nemusí mať vždy podobu rozporu (kolízie) pretože publicistika aj spravodajstvo môže takisto účinne napomôcť pri presadzovaní občianskoprávnej ochrany osobnosti fyzickej osoby. Je teda vecou predovšetkým súdov, aby s prihliadnutím na okolnosti každého prípadu zvážili, či jednému právu nebola bezdôvodne daná prednosť pred druhým. Relácie TV a Paľba sú

seriózne publicistické relácie, ktoré poukazujú na závažné spoločenské problémy, nie sú to bulvárne, samoúčelné relácie, ktorých cieľom je predostrieť spoločenský problém len z pohľadu jedného subjektu. Za súčasného právneho stavu sa aplikácia dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Dohovor) spravuje režimom článku 154c ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého Dohovor má prednosť pred zákonom, ak zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd. Dohovor je všeobecne použiteľný právne, záväzný dokument, lebo jeho aplikácia sa neobmedzuje typicky iba na vzťah občan - štát, ale má presah aj do súkromnoprávnych vzťahov, pretože štát je povinný garantovať základné práva a slobody aj vo vzťahoch medzi fyzickými alebo právnickými osobami. Podľa čl. 1 Dohovoru priznáva novinárom vo vzťahu k spravodajstvu o otázkach verejného záujmu poistku tým, že je podmienená, aby tí, ktorí konali v dobrej viere a s cieľom poskytnúť presné a dôveryhodné informácie v súlade s novinárskou etikou. Hranice prípustnosti kritiky osôb verejného záujmu sú podstatne širšie ako vo vzťahu k súkromnej osobe. Osoba verejného záujmu sa nevyhnutne a spravidla vedome otvorene vystavuje podrobnému skúmaniu zo strany novinárov a širokej verejnosti a musí prejaviť väčšiu mieru tolerancie, ak je podrobovaná kritike za svoje konanie. Odporca má za to, že ak sa navrhovateľ cítil poškodený na svojich právach odvysielaním predmetného príspevku mal možnosť dožadovať sa ochrany svojich práv v zmysle ustanovenia § 21 Zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii, kde sa vyžaduje, aby žiadosť o odvysielanie opravy mala písomnú formu a musí sa doručiť vysielateľovi najneskôr 30 dní odo dňa odvysielania napadnutých údajov, inak právo na odvysielanie opravy zaniká. Zo žiadosti o odvysielanie opravy musí byť zrejmé v čom spočíva nepravdivosť údajov, prípadne skreslenie pravdy, súčasťou je návrh znenia opravy. Predpokladom odvysielania opravy je predloženie žiadosti dôkazmi preukazujúcimi tvrdenia žiadateľa, dôkazná povinnosť je na strane žiadateľa. Navrhovateľ toto svoje právo v stanovenom čase neuskutočnil. Z podania navrhovateľa nie je zrejmé, že bola splnená podmienka neoprávnenosti, že morálne zadosťučinenie sa javí ako nedostačujúce a že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, z čoho podľa názoru odporcu jednoznačne vyplýva, že nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je v tomto prípade neopodstatnený z nasledovných dôvodov. Z navrhovateľovho návrhu nevyplýva, že by svoje rozsiahle tvrdenia o nepravdivosti v príspevkoch odvysielaných údajov podložil relevantnými dôkaznými prostriedkami. Navrhovateľ bol v príspevkoch prezentovaný ako bývalý primátor, exprimátor, teda bývalý verejný činiteľ. Tvrdenia navrhovateľa v žalobe odporca považuje za tendenčné a účelové, nakoľko má za to, že z návrhu jasne nevyplýva, akým spôsobom a v akej miere bola znížená jeho dôstojnosť v spoločnosti a v odbornom uplatnení. Nie je preukázaná aká konkrétna ujma navrhovateľovi na jeho právach vznikla.

V priebehu konania žiadal navrhovateľ pripustiť zmenu petitu žaloby a rozšíril svoj návrh o ďalší odvysielaný príspevok dňa 1.6.2009 . Súd uznesením 6C 179/2008 zo dňa 10.8.2010 pripustil zmenu návrhu. Navrhovateľ žiadal pripustiť zmenu petitu žaloby v časti týkajúcej sa morálnej satisfakcie z dôvodu zrušenia relácie PAĽBA. Súd uznesením 6C 179/2008 zo dňa 31.7.2012 pripustil zmenu návrhu. Pokiaľ v tejto súvislosti namietal odporca zúženie predmetu konania oproti pôvodne podanému návrhu, súd konštatuje, že nešlo o zúženie žalovaných výrokov, navrhovateľ v priebehu konania sa domáhal uloženia povinnosti vždy len voči tomu istému subjektu rovnakého znenia avšak aj z ďalších odvysielaných príspevkov.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to výsluchom účastníkov konania, oboznámením odvysielaných príspevkov Paľba z 12.5.2008, Paľba zo dňa 30.6.2008, Paľba zo dňa 1.6.2009, upútavky Televíznych novín zo dňa 12.5.2008 (č.l. 23), listinnými dôkazmi - básnička č.l. 24 až 31, uznesenie ČVS: OUV 345/PB-98 zo dňa 29.7.1999, anonym č.l. 34 a 35, písomné vyjadrenie k návrhu odporcu č.l. 61 až 73, sťažnosť k ČVS: OUV 345/PB-98 zo dňa 5.8.1999 a 9.8.1999, uznesenie ČVS: OUV 345/PB-98 zo dňa 11.8.1999, uznesenie ČVS: OUV 345/PB-98 zo dňa 7.10.1999, postúpenie veci Pv389/99 zo dňa 9.12.1999, upovedomenie OÚ PB zo dňa 24.1.2000, noviny Aspekt č.l. 116 až 124, zápisnica o hlavnom pojednávaní 1T 93/21 OS Trenčín č.l. 130 až 136, regionálne noviny č.l. 137 až 142, regionálne noviny č.l. 146 až 153, internetové diskusné fórum č.l. 154 až 155, regionálne noviny č.l. 156, SME č.l. 157, regionálne noviny č.l. 161 až 178, nová demokracia č.l.180 až 183, Plus 7 dní č.l. 184 až 190, zápisnica zasadnutia rady pre vysielanie a retransmisiu č.l. 191 až 196, tlačová informácia č.l. 197, sťažnosť zo dňa 4.6.2008 č.l. 198 a 199, oznámenie o zaevidovaní sťažnosti č.l. 200, odpoveď na sťažnosť č.l. 201, víťazi novinárskej ceny 2008 č.l. 203 až 221, regionálne noviny č.l. 222 až 230, uznesenie ČVS: PPZ 82/BPK-Z-2008 zo dňa 6.10.2008, rozsudok OS Bánovce nad Bebravou 4C 48/2009, rozsudok KS Žilina 5Co 337/2011, žiadosť o doručenie rozhodnutia č.l. 441, KP Trenčín žiadosť o doručenie rozhodnutia z 8.8.2011, OP Trenčín zo dňa 7.9.2011 ustúpenie od obvinenia R. M., zápisnica z hlavného pojednávania 1T 93/01 OS Trenčín č.l. 444 až 447, <http://slovakia.usembassy.gov> č.l.

465 až 494, <http://www.sme.sk> č.l. 517 až 520, č.l. 525,č.l. 532, č.l. 762, <http://www.markiza.sk> č.l. 521 až 522, č.l. 539, noviny pravda č.l. 523, 527, 562, <http://povazskabystrica.otvorenie.sk> č.l. 524, č.l. 534 až 538, č.l. 547 až 553, <http://povazska.sme.sk/diskusie č.l. 528>, č.l. 665 až 666, regionálne noviny č.l. 529, 531, č.l. 662 až 664, č.l. 667 až 668, č.l. 686, nový čas č.l. 533, Plus 7 dní č.l. 540 až 541, Považsko-bystrické novinky č.l. 543 až 546, ratingová správa č.l. 554 až 560, regionálne noviny č.l. 565 až 568, č.l. 576, 578, zápisnice z výsluchu svedkov č.l. 569 až 575, <http://www.povazska-bystrica.sk> č.l. 584 až 589, č.l. 800 až 803, zápisnica z valného zhromaždenia POV BYT s.r.o. č.l. 590 až 655, zmluva o poskytovaní mediálnych služieb č.l. 656 až 657, objednávky a zápisnice MÚ Považská Bystrica č.l. 658 až 660, č.l. 673 až 684, Okresný úrad Považská Bystrica upovedomenie zo dňa 24.1.2000 č.l. 693, fotokópia vyšetrovacieho spisu ČVS: OUV-345-PB-98 č.l. 694 až 703, zmluva o zriadení informačného kanála MPB č.l. 757 až 761, rozsudok KS Trenčín 9Cb 12/2008 č.l. 765 až 772, <http://www.spravy.pravda.sk> č.l. 773 až 774, analýza programu CP č.l. 775 až 783, exekučné konania OS Považská Bystrica č.l. 806,výsluchom svedkov: V. L., Y.. Y. E., R. M., K.. K. J., K.. R. Š., K.. H. J., na základe čoho mal zistený nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 30.6.2008 a 1.6.2009 boli odporcom v rámci relácie „Paľba“ a dňa 12.5.2008 jednak v relácii Paľba ale aj v upútavke na reláciu Paľba v Televíznych novinách odvysielané príspevky, v ktorých sa redaktor R. T. venoval príbehu novinárky R. M.. Z obsahu príspevkov vyplynulo, že pred 10 rokmi rešpektovaná novinárka Stredného Považia a vydavateľka regionálneho týždenníka Aspekt, ktorá nebojácne a odhodlane písala o nespravodlivostiach a krivdách mocných z jej regiónu, paradoxne už roky má problém za dve vety satirickej básničky, ktoré napísala a zverejnila vo svojom regionálnom týždenníku. V týchto dvoch vetách sa mal nájsť bývalý primátor Považskej Bystrice, jeho sestra predsedníčka OS v Považskej Bystrica a jej manžel. Redaktor uviedol, že R. M. bola obvinená za ohováranie a útok na verejného činiteľa. Ďalej redaktor skonštatoval, že samotný vyšetrovateľ musel neskôr obvinenie zrušiť v celom rozsahu, pretože tvrdenia R. M. o prešľapoch vtedajšieho primátora a jeho blízkych a vysoko postavených rodinných príslušníkov totiž stálo na hlinených nohách. Neskôr sa dozvedela, že je opäť obvinená za satiru, obnova konania nebola vôbec odôvodnená prokuratúrou, ale urobila sa taká finta F, že sa zmenila pod inú spisovú značku a vyšetrovateľ dostal príkazom, aby opätovne začal vyšetrovať túto satiru a aby sa vyvíjal na R. M. nejaký nátlak. Ďalej sa v príspevku uvádzalo, že to bola pomsta JUDr. N., E. vyšetroval trestnú činnosť a JUDr. N. zabezpečovala rozhodnutia OS v rozpore so zákonom. JUDr. N. spolu s doktorom E. rozhodovali o najrôznejších prevodoch mestského majetku. V závere relácie p. M. skonštatovala, že niektorí ľudia sa snažili jej svedectvá v kauze Satirická básnička umlčať. Bolo jej povedané ,že keď s tým neprestane tak príde o deti. Relácia sa končí konštatovaním redaktora, že kauza satirickej básničky odhalila oveľa viac ako partiu sudcov a prokurátorov, či policajtov, ktorí si vzájomne chránia to svoje, spoločné kšefty a neváhajú porušiť ústavu. V ďalších reláciách bol zopakovaný podstatný obsah prvej relácie a redaktor poukázal na to, že práve preto, že R. M. otvorene poukázala na podozrivé prešľapy bývalého primátora mesta Považská Bystrica Ing. N. a jeho najbližšej rodiny, začala týmto ľuďom prekážať. Navyše R. M. svoje overené zistenia o čachrovaní s mestským majetkom spísala do trestného oznámenia na exprimátora Považskej Bystrice, nakoniec bola obvinená z ohovárania a útoku na verejného činiteľa. Ďalej redaktor konštatoval, že v r. 2000 začala doktorka N. predsedníčka OS v Považskej Bystrici opäť hon na R. M.. Spis mal byť pridelený sudkyni priateľky doktorky N. a tá R. M. trestným rozkazom v jej neprítomnosti odsúdila. Ide opäť o bohatých a mocných z jej regiónu, ktorým jej svedectvo o čachrovaní s mestským majetkom nebolo pochuti. V závere tejto relácie sa uvádza, že R. M. sa niekto telefonicky vyhrážal, aby s tým prestala, niekto do nej strieľal a uvoľnil jej kolesá na aute a ona si uvedomila, že to nie je náhoda. Redaktor v príspevku uviedol ,že sa dokonca hovorí o organizovanej skupine ľudí - mafii v taláročh a že pozitívne je, že vyšetrenie tohto prípadu sa naplno rozbehlo, avšak pravdou je, že sa ju opäť bohatí a mocní snažili zastaviť.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že odvysielanými reláciami bola znížená jeho dôstojnosť a to tým, že v uvedených reláciách bol označený ako človek, ktorý stojí na čele organizovanej mafiánskej skupiny, pripravuje úkladnú vraždu a je charakterizovaný ako spolupáchateľ. Zároveň je vykreslený ako človek, ktorý pripravil mesto nie o desiatky, ale milióny korún formou odpredaja pôdy, prevody nehnuteľností na osoby blízke. Bol označený ako človek, ktorý vykonáva nezákonnú trestnú činnosť, ktorý manipuluje s celým justičným systémom voči nespravodlivo súdenej redaktorke z dôvodu, že bola potrestaná za svoje činy 2x. Ďalej ako človek, ktorý spolupracuje s nekorunovaným kráľom slovenského konkurzného biznisu Y. H.. Zverejnené skutočnosti boli odvysielané bez toho, aby mu bol daný priestor redaktorom sa k uvedeným záležitostiam vyjadriť. Podľa neho redaktor T. klamal, že sa s ním pokúšal spojiť z dôvodu, že jeho adresa je dostupná. Časť relácie Paľby bola natáčaná v

priestoroch sekretariátu primátora Považskej Bystrice. V uvedených reláciách bola p. M. vykreslená ako slušná občianka, voči ktorej sa viedlo neprávom trestné konanie, je navrhovateľom a osobami činnými v trestnom konaní prenasledovaná. Nikto sa zo strany odporcu ani mimo relácie nezaoberal pozadím sporu medzi navrhovateľom a p. M.. Na základe výzvy by navrhovateľ uviedol, že uvedené spory vznikli v čase komunálnych volieb na prelome r. 1998/1999, kedy boli zistené značné dlhy mesta voči firme M. Holding International, v ktorej konateľom - majiteľom bol manžel p. M.. V tom čase navrhovateľ ako primátor podpísal určité dokumenty, ktoré smerovali na vymoženie pohľadávok od uvedenej firmy v prospech mesta, následne na to, v r. 1998 p. M. podal trestné oznámenie voči veľkej skupine ľudí. Voči p. M. a jej manželovi z dôvodu ich podnikateľských aktivít boli voči ním vedené exekúcie za viac ako 100 mil. Sk. Zároveň trestné stíhanie voči osobám, ktoré sú spájané s firmou, ktorých majiteľom bol p. M. sú vedené za zmenkové a úverové podvody. Tieto veci odvysielané neboli, naopak navrhovateľ, jeho sestra a nešpecifikovaná skupina sudcov, policajtov a prokurátorov bola negatívne vykreslená. Z dôvodu takto nepravdivo odvysielaných informácií mu bola spôsobená nemajetková ujma, ktorú zdôvodnil tým, že 12 rokov pôsobil vo funkcii primátora od r. 1994 až 2006. Ako verejný činiteľ pôsobí 15 rokov a mal aj naďalej záujem pôsobiť vo verejnej sfére a to v novo zakladajúcej strane „Nová demokracia“ avšak z dôvodu, že voči jeho osobe bola vedená takáto kampaň sa rozhodol nekandidovať v uvedenej strane a to vo vedúcej funkcii, nakoľko zažil situácie, ktoré sa odzrkadlili na postojoch jeho kamarátov a kolegov. Uvedené zverejnenie zasiahlo nielen do jeho verejného, ale aj osobného a rodinného života. V r. 1998 bola jeho dcéra v maturitnom ročníku na gymnáziu, niekoľkokrát prišla domov s otázkou, ktorá jej bola adresovaná „či je dcéra zlodeja?“. Z uvedeného dôvodu jej navrhovateľ musel niekoľkokrát vysvetľovať tieto skutočnosti. Navrhovateľ sa nevedel vyjadriť, či priatelia, ktorí sa mu roky neozývajú tak urobili v dôsledku, že uverili týmto odvysielaným informáciách a z toho dôvodu sa ho stránia. Kandidoval za poslanca zastupiteľského samosprávneho kraja, kde mu bolo odovzdaných 4x menej hlasov ako v rámci komunálnych volieb len v meste Považská Bystrica spred troch rokov. Navrhovateľ má za to, že zverejnené informácie mali vplyv na jeho osobný život a to v dôsledku reakcií ľudí, s ktorými komunikuje, ako sa k nemu chovajú, vidí to podľa ich srdečnosti. Do rodinného života sa mu to premietlo tak, že jeho bratom, ktorý je stolár bol oslovený, či je to pravda, že je brat mafiána a táto resp. tieto odvysielané informácie vystresovali nielen jeho ale celú jeho rodinu. Po odvysielaní mu známy tlmočil otázku ďalšieho známeho, že čo to mali v Považskej za primátora a čo sa to tam muselo diať. Navrhovateľ za tejto situácie nemohol urobiť nič, nemohol zastaviť fámy, situáciu popísal tak, že ako keď niekto na vás vyleje vedro fekálií, môžete sa umývať koľko chcete, smrdieť budete.

Z výsluchu svedka V. L. súd zistil, že ako kameraman pre spravodajstvo a publicistiku vyhotovoval zvukové a záznamové dokumenty pre navrhovateľa v sporných reláciách. Uvedené dokumenty v rámci odborných kruhov získali najviac ocenení. Ako kameraman zachytáva a zdokumentováva materiál, ktorý zadá zadávateľ, v tomto prípade p. M., s ktorou sa redaktor R. T. skontaktoval. Pre vyhotovenie sporných relácií boli navštívené určité bližšie nešpecifikované osoby na radnici. Vo vilovej štvrti v Považskej Bystrici hľadali exprimátora, s ktorým sa redaktorovi R. T. nepodarilo skontaktovať. Z dôvodu vyhotovenia sporných relácií asi 3-4x navštívili p. M., nejaká časť sa natáčala v jej záhrade, v jej dome, dedinke pri Nitre. Počas nakrúcania odovzdala p. M. doklady redaktorovi T.. Nepodarilo sa redaktorovi ani telefonicky skontaktovať s navrhovateľom. Obrazovo zvukový záznam, ktorý nie je odvysielaný sa v krátkom časovom horizonte maže, archivuje sa len odvysielaný obrazovo-zvukový záznam.

Z výsluchu svedka MUDr. Y. E. súd zistil, že v čase výsluchu vykonával funkciu primátora mesta Považská Bystrica. Z odvysielaných relácii videl len jednu, nevedel presne uviesť ktorú. Svedok nastúpil do funkcie primátora Považskej Bystrice po 12 ročnom pôsobení navrhovateľa v tejto funkcii. Svedok ako primátor zistil, že počas pôsobenia navrhovateľa vo funkcii primátora došlo k prevodu nehnuteľností mesta na spoločnosť POV BYT s.r.o. Podľa názoru svedka išlo o podvod, ktorý je vo výške 100 mil. Sk. Uvedený prevod nehnuteľností bol realizovaný v r. 2004. V r. 2007 bolo podané trestné oznámenie, svedok nevie či bolo podané trestné oznámenie na konkrétnu osobu alebo na neznámeho páchateľa. Z odvysielanej relácie Paľba u svedka rezonuje tá skutočnosť, že je veľmi spoločensky nebezpečné, keď sa spoja inštitúcie ako mesto, polícia, prokuratúra. Počas jeho pôsobenia vo funkcii primátora zistil nedostatky v práci bývalého primátora a to v tom, že navrhovateľ uzatváral zmluvy, ktoré boli pre mesto nevýhodné, napr. dňa 15.12.2006 bol spáchaný podvod , nakoľko uznesenie MSZ schválilo uzatvorenie zmluvy medzi mestom PB a spol. Z. s.r.o., ale pri uzatváraní zmluvy táto bola uzatvorená medzi mestom a fyzickou osobou Z.. V spore vedenom na OS Považská Bystrica ohľadom televízie Marika, kde je dôvodný predpoklad, že bola platená z mestských peňazí vo výške 2,4 mil. Sk. V novembri 2006 v rámci predvolebnej kampane bola schválená dotácia tejto televízii vo výške 250000 Sk bez dodatočného

schválenia MsZ avšak dodatkom č. 1 táto suma bola potvrdená ako pravidelná štvrťročná platba , čiže došlo k navýšeniu o viac ako 1 mil. Sk ročne. Svedok pracovníkom TV Markíza neposkytoval žiadne informácie k odvysielaným reportážam, avšak listinné dôkazy boli poskytnuté právnej zástupkyni odporcu cestou právneho odboru Mesta Považská Bystrica po odvysielaní uvedených relácií. Svedok nemal vedomosť, že by bol navrhovateľ trestne stíhaný

Z výsluchu svedka Ing. K. J. súd zistil, že navrhovateľa pozná ešte z obdobia keď pracoval na Agrostave ako mladého ambiciózneho človeka, neskôr ho evidoval ako čestného človeka aj v pozícii primátora. Svedok o reláciách odvysielaných TV Markíza sa dozvedel len sprostredkovane od kolegu ale aj od ľudí z mesta, ktorí sa nad odvysielanými príspevkami pozastavovali a má za to, že uvedené odvysielané negatívne informácie dlho rezonujú v mysliach ľudí. Podľa svedka tieto odvysielané správy nesklamali len obyvateľov mesta, ale aj širšie okolie. Z dôvodu, že odvysielané verzie nikdy nepočul je mu ťažko reagovať na diskusie vyvolané medzi ľuďmi. Nenaskytla sa mu príležitosť, aby osobne vyslovil podporu navrhovateľovi. S odstupom času po výmene primátorov dochádza k diskusii o tých súčasných a podľa názoru svedka, nástupcu navrhovateľa doktora E. považuje osobne za nešťastie pre mesto. Odvysielané relácie pre svedka boli veľkým sklamaním z dôvodu, že išlo o nelichotivé informácie, bežný národ nemá možnosť vidieť „do hrnca čo sa deje“.. Navrhovateľa si vážil, váži si ho, ale pochybnosti ostávajú.

Z výsluchu svedka Ing. R. Š. súd zistil, že bol pracovne zaradený ako vedúci úseku financií Mesta Považská Bystrica od r. 1991 do r. 2010. Pred zverejnením relácií neposkytol ako zamestnanec mesta žiadne informácie a to preto, že ho nikto nekontaktoval. Pôsobil vo vyššie uvedenej pozícii počas troch primátorov. Pokiaľ svedok zastával svoju pozíciu mesto sa riadilo rozpočtom, ktorý bol schválený MZ, ktoré rovnako schvaľuje aj odpredaj majetku mesta. Z tohto dôvodu sa podľa vyjadrenia svedka nemohli podieľať na rozhodovaní o nakladaní s mestským majetkom nejakí sudcovia alebo prokurátori. Podľa názoru svedka prevod majetku mesta bol právne čistý. Vylúčil akúkoľvek skutočnosť, že by navrhovateľ pripravil mesto o desiatky alebo stovky miliónov korún. V období keď bol primátorom navrhovateľ hospodárenie mesta bolo vyrovnané, bezproblémové, pokiaľ ide o plnenie záväzkov mesta. Potvrdil skutočnosť, že navrhovateľa v tom čase nemali radi politici z dôvodu, že nedostali viac peňazí zo štátneho rozpočtu. Počas výkonu funkcie navrhovateľa na rezervnom fonde sa nachádzala suma 10 mil. Sk, aj prostriedky na náhradnú výsadbu zelene v rozmedzí 20-30 mil. Sk. Stav záväzkov po lehote splatnosti nebol, úverová angažovanosť bola 21 mil. Sk, čo je hlboko pod kritériá, ktoré stanovuje zákon o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy, avšak k r. 2010 bola úverová zadĺženosť mesta 3,7 mil. eur. Svedok uviedol, že do r. 2006 bolo hospodárenie mesta celkom dobré, ako už predtým uviedol, v súlade s platnými právnymi predpismi a s rozpočtom mesta avšak na otázku ako to bolo po r. 2006 svedok úmyselne nechcel odpovedať.

Z výsluchu svedka Ing. H. J. mal súd zistené, že v r. 1999 ako vyšetrovateľovi OR PZ Považská Bystrica mu boli pridelené trestné oznámenia navrhovateľa, jeho sestry a sestrinho manžela v súvislosti s uvedenými článkami v regionálnom týždenníku Aspekt, v ktorých mali byť uvedené osoby dotknuté tým, že mali byť ohovorení. Išlo o jednu satirickú básničku a asi 2 články. Po vykonaní procesných úkonov , ktoré si konkrétne nepamätá, došlo k vzneseniu obvineniu voči p. V. - M. za trestnú činnosť ohovárania a útoku na verejného činiteľa, ktoré trestné stíhanie skončilo zrušením autoremedúrou a v zmysle zákona odstúpené na priestupkové prejednanie. Po asi pol roku v tejto trestnej veci od dozorujúcej prokurátorky v Trenčíne dostal pokyn na vznesenie obvinenia v uvedenej veci voči R. V. - M.. V zmysle zákona podal námietku voči tomuto pokynu prokurátora a vec bola pridelená inému vyšetrovateľovi, ktorý vzniesol obvinenie voči R. V. -M. a bola podaná obžaloba, pričom skutok mal byť zhodný s tým skutkom, za ktorý on vzniesol obvinenie voči R. V. - M.. Ohľadom jeho práce neposkytol žiadne informácie TV Markíza. Na otázku pani V. či je možné, aby sa stratil vyšetrovací spis svedok uviedol slovné spojenie, že je to možné iba v prípade skartácie, avšak v PZ existujú evidenčné knihy, z ktorých je túto skutočnosť možné overiť. Uvedený rozhovor so mnou p. M. nahrávala o čom nemal vedomosť. Svedok nevedel uviesť, či R. M. bola priestupkovo stíhaná, ani ako skončilo konanie po podaní obžaloby. Na svedka zo strany prokurátora alebo sudcu z dôvodu opätovného obvinenia R. M. nebol vyvíjaný žiaden nátlak. Zároveň svedok nemal žiadnu vedomosť o zdokumentovaní akejkoľvek trestnej činnosti voči navrhovateľovi.

Z výsluchu svedkyne R. M. mal súd zistené, že reportážou chcela poukázať na to, že bola stíhaná dvakrát za ten istý skutok. Zároveň uviedla, že pri publikovaní svojich článkov v regionálnom týždenníku Aspekt, kde poukazovala na nezákonné prevody majetku mesta Považská Bystrica na súkromné osoby blízke navrhovateľovi, ako vtedajšiemu primátorovi, a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a

ďalších, ktorí ošetrovali trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť, vychádzala z materiálov MSZ takým spôsobom, že presne opísala kauzu POVBYT po prehratých voľbách Ing. N.Č., ktorý bol predaný osobám blízkym jemu. Zároveň v súvislosti s nezákonným nakladaním majetku mesta bola v trestnej veci ČVS: 345/PB-98 vypočutá hlavná kontrolórka Mesta Považská Bystrica, ktorá obšírnym spôsobom popísala ako navrhovateľ na základe VzN, ktoré nebolo schválené poslancami MsZ PB, niekoľko rokov udeľoval byty, p. Ď. mestská kontrolórka zdôrazňovala, že účelovo bola vypustené z VzN istá časť, aby bolo možné za bagateľ byt kúpiť a obratom predať. Zároveň na poslednú volebnú kampaň navrhovateľ minul 3,7 milióna z finančných prostriedkov mesta, ktoré nikdy nevrátil. Na odvysielané reportáže TV Markíza poskytla reportérovi R. T. ten istý materiál ako iným médiám. Uvedená reportáž zvrátila stav trestného konania vedeného voči nej a to z toho dôvodu, že po odvysielaní tejto reportáže generálna prokuratúra vydala stanovisko k prvému trestnému konaniu vedenému v trestnej veci ĆVS: 345/PB-98, že nebolo napadnuté riadnym ani mimoriadnym prostriedkom. V uvedenej trestnej veci od r. 2000 do r. 2011 sa vystriedalo 27 sudcov, prokurátorov, toto jej bolo zdôvodnené tým, že Dr. N. a Ing. N. proti uzneseniu podali sťažnosť. Redaktor T. v rámci lustračných záberov odvysielal prípis GP, z ktorého bolo jednoznačné, že ani Dr. N. ani Ing. N. nikdy proti uzneseniu o zrušení obvinenia zo dňa 7.10.1999 nepodali sťažnosť. Svedkyňa bola autorkou iba satiry, bola konateľkou týždenníka Aspekt, avšak nebola autorkou ani jedného z článkov, ktoré boli predmetom trestného konania, ktoré vyšetrovateľ Ing. J.. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že redaktorovi T. povedala, že prvé trestné konanie je právoplatne ukončenou vecou, určite mu dala právoplatne zastavujúce rozhodnutie trestného konania. V období keď bola pripravovaná reportáž bolo už nespochybniteľné, že je vedené konanie vo veci právoplatne skončenej. Svedkyňa uviedla, že trestné oznámenie na navrhovateľa nepodala, po odvysielaní prvej reportáže v r. 2008 podala trestné oznámenie na Dr. L., Dr. V. a Dr. T.. Zároveň svedkyňa uviedla, že v relácii Paľba Ing. Ď. odprezentovala skutočnosť, že mesto pod cenu predalo časť bytov za 30 mil. a navrhovateľ ich potom predal za 400 mil. Podľa názoru svedkyne presne z toho čo vysvetlila p. Ď. vychádzal komentár T.. Svedkyňa motorové vozidlo nevlastnila, o uvoľnených kolesách, o ktorých hovorila tie sa nachádzali na policajnom aute, ktoré zabezpečovalo jej ochranu. Svedkyňa uviedla, že jej firma a firma s ňou súvisiaca M. Holding International nemali dlhy voči mestu a ani sa neviedli žiadne súdne konania v tomto smere. Zároveň svedkyňa uviedla, že informácia resp. tvrdenie navrhovateľa, že po nástupe navrhovateľa na post primátora požiadal jej manžel o poskytnutie úveru resp. garancie mesta, peniaze manžel potreboval na kúpu budovy Agrosana, nie je pravdivá, pretože navrhovateľ nastúpil na post primátora v r. 1994 a budovu svedkyňa s manželom odkúpili v r. 2003 a vrátili ju mestu v r. 2004 z dôvodu vážne narušenej statiky budovy.

Z výsluchu svedka Ing. R. T. mal súd zistené, že si pamätá ako pripravoval relácie, ktoré boli odvysielané v Paľbe 12.5.2008 a 30.6.2008 a TV 12.5.2008 z dôvodu ,že za uvedené relácie bol niekoľkokrát ocenený. Svedok uvádza, že reportáže boli o R. M., o jej dvojnásobnom trestnom stíhaní . To bolo gro celej reportáže. Materiál dostal od p. M.. Potom čo vtedajší šéfredaktor TV M.Á. V. oslovil jeho vtedajšieho šéfredaktora v redakcii Paľba, že majú zaujímavý typ, malo ísť o satirickú básničku. Najskôr svedok začal overovať predložené listinné dôkazy od p. M., ktoré boli odkonzultované s niekoľkými právnikmi. Bolo zistené , že je o čom vysielať, že sú tam rôzne zaujímavosti, na ktoré treba poukázať v rámci spoločnosti . Vzhľadom k tomu, že skutočnosť, že niekto má byť 2x potrestaný za to isté, svedok považoval za spoločensky veľmi závažné a bolo treba poukázať na tento problém. Následne boli kontaktovaní ľudia, ktorí stáli na vrchole jednotlivých inštitúcii: prezídium PZ, GP SR, ústavní právnici. Následne potom sa oslovujú resp. kontaktujú cez rodinných príslušníkov dotknuté osoby. Po odvysielaní prvej reportáže, kde bol daný priestor vyjadriť sa čo najširšiemu spektru nezávislých odborníkov na danú problematiku a v závere reportáže bolo uvedené, že sa k uvedenej téme ešte vrátime, pričom išlo o štandardný postup. Väčšinou sa ozvali dotknutí aktéri, ktorí dovtedy s médiami hovoriť nechceli, prípadne sa ozvali ich právni zástupcovia resp. sa zverejnili časti písomných stanovísk, ak boli obsiahlejšie tak sa zverejňovali na internetových stránkach. V tom čase svedok bol upozornený aj ústavným právnikom T., že ide skutočne o veľmi zaujímavý prípad. Navrhovateľa kontaktoval počas prípravy prvej reportáže prostredníctvom jej sestry, ktorá opakovane zdôraznila, že sa k tejto veci vyjadrovať nechce a bola požiadaná, či by mohla kontaktovať svojho brata, aby sa svedok s ním mohol stretnúť resp. nech zaujme stanovisko k tvrdeniam p. M.. Časť tohto rozhovoru so sestrou navrhovateľa bola zverejnená v Paľbe, celý rozhovor bol uložený v rámci archívu TV Markíza. Sestra navrhovateľa oznámila , že navrhovateľovi nič odkazovať nebude. Na navrhovateľovej trvalej adrese svedok nechal písomný odkaz na vizitke s prosbou, aby ho kontaktoval. Bol tam kontakt mailový, poštová adresa, fax, na čo však navrhovateľ nereagoval. Zároveň svedok oslovil vtedajšie vedenie mesta ohľadom kontaktu na navrhovateľa, ktorí tiež mali rovnaký problém sa s ním kontaktovať. Svedok navrhovateľom kontaktovaný

ako redaktor nebol, nevedel či navrhovateľom bola kontaktovaná redakcia resp. právne oddelenie TV Markíza. Svedok udáva, že jeho cieľom bolo vždy dostať respondentov pred kameru. Keď sa mu to nepodarilo a bol oslovený respondentom po odvysielaní reportáže k danej téme, potom im dal priestor. Svedok uviedol, že overenie skutočností, či dochádza nejakým úkonom k protiprávnemu konaniu sa vždy overuje, konkrétne v tomto prípade, priamo na kameru rozprávala kontrolórka resp. ekonómka mesta, ktorá sama popísala nejaký prevod vlastníckych práv a následný predaj správcovskej spoločnosti, ktorá spravovala nejaké byty. V tom čase vtedajšie nové vedenie tento názor na spomínanú trestnú činnosť nespochybnilo, nebol dôvod pochybovať, že p. M. nehovorí pravdu, keďže samotná ekonómka potvrdila, že táto skutočnosť sa naozaj stala. Podľa názoru svedka samotné mesto v tom čase iniciovalo prešetrenie a preverenie mnohých vecí, ktoré sa týkali predchádzajúceho vedenia mesta. Po odchode z TV Markíza všetky podklady slúžiace na vyhotovenie uvedených relácií nechal v redakčnom archíve a ako bolo s nimi ďalej naložené netuší.

Podľa článku 19 ods. 1,2 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa článku 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa článku 26 ods. 2 Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať, rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Podľa § 11 Obč. zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 os. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Obč. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods.1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Obč. zák., výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa článku 19 odst. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním súkromia a rodinného života.

Podľa článku 26 odst. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa článku 26 odst. 2 1 vety Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idei a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Podľa článku 26 odst. 3 Ústavy SR cenzúra sa zakazuje.

Podľa článku 26 odst. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom ak ide o opatrenia demokratickej spoločnosti na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa článku 7 odst. 5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyz. osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom majú prednosť aj pred zákonmi.

Podľa článku 154 c/ ods. 1 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách , ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného zákona sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Podľa článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd dojednaného v Ríme 4.11.1950 zverejneného v Zbierke zákonov ako oznámenie Ministerstva zahraničných vecí pod číslom 209/1992 Zb; každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory, prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa článku 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti. V záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzaním nepokojov a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo iných práv, zabráneniu úniku dôverných informácii alebo zachovaniu autority a nestrannosti súdnej moci.

Ku vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnostných práv fyzickej osoby podľa § 13 Obč. zák. musia byť splnené 3 hmotnoprávne podmienky a to existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby, jej fyzickej a morálnej integrite, súčasne musí byť zásah posúdený ako neoprávnený resp. protiprávny a musí existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a jeho neoprávnenosťou. Za neoprávnený zásah sa považuje taký zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Neoprávnenosť zásahu vylučuje výkon práva, kritiky, ktorá je súčasťou slobody prejavu a širokej verejnej informovanosti. Avšak aj sloboda prejavu, vrátane práva predniesť kritiku, musí mať svoje hranice, ktorých prekročenie vedie k závažným nežiaducim ujmám na právach na ochranu osobnosti kritizovaných osôb. K neoprávnenému zásahu teda nedôjde tam, kde je kritika právom prípustná, primeraná čo do obsahu, formy a aj miesta, t.j. nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň uznaného cieľa. O vecnú kritiku nejde tam, kde sa vychádza z nepravdivých podkladov a vyvodzuje sa vlastný hodnotiaci úsudok, ktorý je znevažujúci.

V predmetnej veci išlo o posúdenie, či prejavom odporcu t.j. v odvysielaných reláciách došlo k prejavu, ktorý sa dotýkal fyzickej osoby navrhovateľa a čo mohlo ním dôjsť k zásahu do práv chránených ustanovením § 11 a nasl. Obč. zák. Z neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti človeka sú vzhľadom k svojej publicite zvlášť nebezpečné zásahy, ku ktorým dochádza prostredníctvom médií. Na druhej strane treba dôsledne hodnotiť rovnováţnosť medzi právom na ochranu osobnosti a slobodou prejavu , pričom v prípade verejnej osoby sú dané širšie limity prípustnej kritiky než u súkromnej osoby. I keď je možné akceptovať názor, že fyzická osoba vstupom do politiky sa stáva objektom podrobnejšieho sledovania a kriticky prísnejšieho posudzovania, nemožno ani takúto osobu zbaviť možnosti ochrany osobnosti, o to zvlášť ak kritika osoby sleduje cieľ, jej škandalizácie, ohováranie. Sloboda prejavu nezahŕňa aj právo na rozširovanie nepravdivých a skresľujúcich informácií. Vychádzajúc z hore uvedeného súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný a to z toho dôvodu, že odporca v odvysielaných reportážach odvysielal vlastné hodnotiace a kritické úsudky, používa plne významové a zveličujúce slová bez možnosti diváka urobiť si vlastný záver.

V skutkových tvrdeniach uvádzaných redaktorom v televíznych reláciách odporcu nešlo o prípustnú vecnú kritiku, ktorý by navrhovateľ ako osoba verejného záujmu bola povinná zniesť a nebola preukázaná pravdivosť podkladov a údajov uvádzaných v televíznych reláciách odporcu.

Navrhovateľ ako osoba vstupujúca na verejnú scénu musí počítať s tým, že ako osoba verejne známa je resp. bude pod drobnohľadom verejnosti, ktorá sa zaujíma o jej profesionálny ale aj súkromný život a súčasne ho hodnotí zvlášť ak ide o osobu, ktorá spravuje verejné záležitosti, avšak to neznamená, že aj takáto osoba nemôže požívať osobnostnú ochranu a výkon „drobnohľadu verejnosti“ môže byť bezbrehý.

Vzhľadom k svojej publicite sú zvlášť nebezpečné zásahy, ku ktorým dochádza prostredníctvom tlače a telekomunikačných prostriedkov. Z pohľadu judikatúry Európskej komisie pre ľudské práva v Strassburgu na kritizovateľnosť jednotlivých subjektov má tlač a telekomunikačné prostriedky najväčšiu slobodu prejavu voči vláde, potom členovi vlády, následne politikom, ostatným verejným činiteľom a až v poslednom rade voči ostatným občanom. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že skutočnosti uvádzané odporcom v odvysielaných reláciách nemajú hodnoverný skutkový základ, pričom informácie takto odvysielané musia vychádzať z relevantných dôkazov tak, aby bola overená pravdivosť ich skutkového základu a nesmú vychádzať z nepodložených dedukcií. Výkon práva na slobodu prejavu spolu s právom na pravdivé informácie verejnosti zahŕňa aj povinnosť a zodpovednosť médií.

Pokiaľ odporca v spravodajskej relácii Televízne noviny dňa 12.5. 2008 a v relácii Paľba dňa 12.5. 2008 a v relácii Paľba dňa 30.6. 2008 a 1.6. 2009 odvysielal informáciu týkajúcu sa navrhovateľa, že ako bývalý primátor Považskej Bystrice a aj jeho sestra a jej manžel sa našli v dvoch vetách satirickej básničky, ktorá básnička uvádzala: „Poslanci nevládnu, vládne nám primátor a objekty, pozemky čachruje bez starostí, chudákom bude, kto úradu po ňom sa zhostí“, ktorú napísala a zverejnila novinárka R. M., ide o nepravdivú informáciu v tej časti, že mal to byť navrhovateľ, ktorý má vládnuť bez poslancov a objekty a pozemky čachrovať bez poslancov. Takáto skutočnosť nebola v konaní preukázaná ako pravdivá. Nebola potvrdená žiadnou svedeckou výpoveďou, ani zisteniami v trestnom alebo inom konaní. V reláciách sa ďalej nachádza konštatovanie, že je až neuveriteľné, že tieto osoby sa nenašli v ostrých a kritických článkoch R. M., ktoré konkrétne popisovali ako sa obohacovali na úkor Mesta Považská Bystrica a že články hovorili o nezákonných prevodoch majetku na súkromné osoby blízke navrhovateľovi a poukazovali na trestnú činnosť prokurátora a ďalších, ktorí mali ošetrovať trestnú činnosť tak, aby ju nebolo možné vyšetriť. Aj toto konštatovanie je vo svojej podstate nepravdivé, pretože ponúka divákovi až údiv nad tým, že navrhovateľ a jemu blízke osoby sa nenašli v kritických článkoch, ktoré boli prezentované ako jednoznačne pravdivé a stavali aj navrhovateľa do pozície osoby, ktorý nezákonne prevádza majetok na súkromné osoby jemu blízke. Uvedená skutočnosť je nepravdivá a jej pravdivosť odporca nikdy ani v minulosti a ani v priebehu konania nepreukázal. Dokonca je divákovi podsúvaný záver, že navrhovateľ ovplyvňuje osoby vyšetrujúce trestnú činnosť o prešľapoch navrhovateľa, a to konkrétne, že „JUDr. N., inak sestra vtedajšieho primátora Považskej Bystrice Ing. N. spolu s Dr. E. údajne skutočne mali rozhodovať o najrôznejších prevodoch mestského majetku a že prokutáror Dr. E. bol len nedávno obvinený v inej kauze, že mal brať úplatky“. Ani pravdivosť týchto tvrdení obsiahnutých v kritických článkoch R. M., ktoré boli prenesené do namietaných relácií ako pravdivé kritické články a v tomto zmysle podávané aj divákovi, nebola nikdy preukázaná. V reláciách bol navrhovateľ ďalej vykreslený ako osoba páchajúca trestnú činnosť, ktorá bola zdokumentovaná a spočívala v tom, že ako primátor Mesta Považská Bystrica mal pripraviť Mesto Považská Bystrica o desiatky, ak nie o stovky miliónov korún. Uvedené tvrdenia opätovne neboli ničím preukázané ako pravdivé, a sú tak závažné, že ich nemožno považovať ani za oprávnenú kritiku takej osoby ako bol navrhovateľ ako primátor mesta. Za najviac zasahujúci považuje súd výrok v reláciách, podľa ktorého vyšetrovanie organizovanej skupiny okolo navrhovateľa ako exprimátora Považskej Bystrice a ďalších podnikateľov a ľudí vo vysokých funkciách naznačilo, že ide o viac ako len skupinu kamarátov, ktorí si chránia vzájomne chrbát a to v situácii, keď R. M. opakovane bojovala o holý život. Označenie osoby navrhovateľa ako člena organizovanej skupiny, pričom toto slovné spojenie sa spája bežne s organizovaním závažnej trestnej činnosti a súčasné konštatovanie, že R. M. bojuje práve v tejto súvislosti o holý život, je ničím nepreukázané. V tejto súvislosti súd vo všeobecnosti udáva, že skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania. Pravdivosť tvrdenia je overiteľná, pričom v zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia alebo ľudskej dôstojnosti. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia. Porušenie práva na česť, dobrú povesť môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti, dobrej povesti, dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb a teda pôsobiť difamačne. Či je určité tvrdenie difamujúce treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo (uznesenie NS SR zo dňa 31.5.2010 sp.zn. 4Cdo 149/2009). Hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj , takže ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti na základe vlastných kritérií. Hodnotiaci úsudok nemožno nijak dokazovať, je však nutné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej

prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom výkonu práva kritiky, teda či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie a zneuctenie danej osoby. Treba rozlišovať medzi kritikou prípustnou a medzi kritikou, ktorá môže tvoriť podstatu neoprávneného porušenia práva na česť. Ak má byť kritika prípustná musí byť vecná, konkrétna a primeraná, čo do obsahu, formy a miesta. Vecnosť kritiky vyžaduje, aby kritika vychádzala z pravdivých skutočností ako prémií pre hodnotiaci úsudok. Hodnotiaci úsudok musí byť totiž záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky dôvodiť. Konkrétnosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti. Primeranosť kritiky čo do obsahu, formy, miesta znamená, že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu. V zmysle horeuvedeného podľa názoru súdu v danej veci nešlo o vecnú a primeranú kritiku a hodnotiaci úsudok redaktora nebolo možné logicky odôvodniť zo žiadnych pravdivých skutočností. Jeho hodnotiaci úsudok jednoznačne pôsobil a aj chcel pôsobiť difamačne.

V konaní bolo preukázané, že aj redaktor svedok Ing. R. T., ktorý pripravil namietané relácie, nemal v súvislosti s ich prípravou žiadne hodnoverné podklady týkajúce sa trestnej činnosti navrhovateľa, nerobil žiadne vlastné zistenia za týmto účelom a jednoducho len prebral informácie odovzdané R. M. a tieto informácie konzultoval napr. s ústavným právnikom T., ktorý aj v reportáži vyslovili len svoje subjektívne názory. Navrhovateľ je pritom vykreslený ako osoba obohacujúca sa na úkor mesta, ktorá má za sebou vysokopostavených ľudí, ktorí mu kryjú chrbát, dokonca je zdokumentovaná jeho trestná činnosť. Výrazové prostriedky, ktoré použil odporca prostredníctvom svojej redaktorky v namietaných reláciách sú pritom volené tak, že podsúvajú divákovi jednoznačný záver bez pochybností, či otáznikov. Podľa názoru súdu teda odporca neoprávnene zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa a to zvlášť závažným spôsobom. Navrhovateľ bola verejne činná osoba, primátor Mesta Považská Bystrica, ako vyplýva aj zo svedeckej výpovede Ing. K. J. bol vnímaný aj ako osoba, ktorého si vážili, ktorá si plnila v pozícii primátora mesta svoje povinnosti. Napríklad svedok Ing. R. Š. sa vyjadril, že počas jeho pôsobnosti vo funkcii ekonóma nezaznamenal v čase vykonávania funkcie primátora navrhovateľom žiadnu nekalú činnosť, resp. praktiku, žiaden prevod majetku na blízke osoby , zhodnotil pôsobenie navrhovateľa vo funkcii ako zodpovedné a naopak počas jeho pôsobenia mesto vykazovalo veľmi dobré stavy záväzkov po lehote splatnosti , úverová angažovanosť bola 21. mil Sk, čo je hlboko pod kritéria, ktoré stanovuje zákon o rozpočtových pravidlách. V roku 2006 podľa svedka bolo hospodárenie mesta dobré v súlade s platnými právnymi predpismi. V zmysle uvedeného podľa názoru súdu bolo zasiahnuté aj do profesionálnej cti navrhovateľa, ktorý dovtedy pôsobil vo funkcii primátora tri volebné obdobia. V značnej miere bola znížená jeho dôstojnosť, pretože relácie boli odvysielané v programoch odporcu s celoslovenskou pôsobnosťou a aj v hlavných vysielacích programoch a časoch, pretože relácia Televízne noviny patrila medzi najsledovanejšie televízne programy. U navrhovateľa z dôvodu, že išlo o osobu verejne činnú, sa predpokladá vysoký morálky kredit, uvedenými zverejnenými príspevkami bol v očiach verejnosti vykreslený ako človek, ktorý sa dopúšťa trestnej činnosti, zneužíva svoju právomoc na úkor vlastných záujmov. Postavenie navrhovateľa v politickom živote sa sťažilo, keď sa nepochybne zmenil náhľad v podstatnej časti verejnosti /voličskej základne/ na osobu navrhovateľa najmä z hľadiska jeho bezúhonnosti, morálnosti a čestnosti. Uvedené vyplýva zo samotného obsahu namietaných relácií, práve v čase po odvysielaní relácii bola prejavená jeho volebná neúspešnosť a bol dotazovaný zo strany občanov v zmysle, čo sa „na meste deje“. Z vyššie uvedených dôvodov priznal súd navrhovateľovi právo na zadosťučinenie vo vorme ospravedlnenia prečítaním textu uvedenom vo výroku rozhodnutia, rovnako tak aj spôsobom uvedeným vo výroku rozhodnutia a to aj z dôvodu, že ospravedlnenie by malo byť podľa názoru súdu odvysielané vo vysielacom čase, kedy ho má možnosť vzhliadnuť väčší počet divákov a takýmto vysielaním je spravodajská relácia Televíznych novín.

Z dôvodu, že odporca zasiahol do práva navrhovateľa na jeho ochranu osobnosti obzvlášť závažne tým, že odvysielaním reportáží v značnej miere znížil česť, dôstojnosť navrhovateľa, čím zasiahol aj do jeho práva na súkromie, súd mu priznal právo aj na peňažnú satisfakciu.

Pri určení výšky peňažnej satisfakcie vychádzal zo závažnosti a intenzity zásahu, sledovanosťou televízie, ktorej prevádzkovateľom je odporca. Súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy zohľadňoval aj tú skutočnosť, že odporca odvysielal reportáže niekoľkokrát po sebe s určitým časovým odstupom z čoho je zrejmé, že uvedené reportáže vzhliadol vysoký počet ľudí na území SR i za hranicami, čím boli diváci opakovane utvrdzovaní o pravdivosti týchto tvrdení. Súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že predmetné relácie boli zverejnené na internetom portáli televízie. Podľa názoru súdu morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia obsiahnutého vo výroku rozsudku súd nepovažuje za

postačujúce, preto mal za to, že navrhovateľ má právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá spravodlivo vyváži zásah do osobnostných práv navrhovateľa. Za primeranú peňažnú satisfakciu považoval sumu 25.000,- eur, pretože na druhej strane navrhovateľ nepreukázal, že práve v príčinnej súvislosti s namietanými reláciami by bol spôsobený zásah do jeho rodinného života, resp. že jeho následný politický neúspech bol jednoznačne len v súvislosti s odvysielanými reláciami, navrhovateľ zostal činný ako podnikateľ v tom istom regióne. Vzhľadom na uvedené vo zvyšnej časti peňažnej satisfakcie návrh zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania súd rozhodne v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej z dôvodu zložitosti prípadu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cez tunajší súd na Krajský súd v Trenčíne, písomne trojmo.

Podľa § 205 ods. 1,2,3 O.s.p v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.